Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DECYZJA RADY

z dnia 15 listopada 2004 r.

w sprawie zakończenia procedury konsultacji z Republiką Togijską na mocy art. 96 Porozumienia z Cotonou

(2004/793/WE)

(Dz.U. L 349 z 25.11.2004, str. 17)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja Rady 2006/863/WE, z dnia 13 listopada 2006 r.	L 335	42	1.12.2006

▼B

DECYZJA RADY

z dnia 15 listopada 2004 r.

w sprawie zakończenia procedury konsultacji z Republiką Togijską na mocy art. 96 Porozumienia z Cotonou

(2004/793/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Porozumienie o partnerstwie AKP–WE podpisane w Cotonou dnia 23 czerwca 2000 r. ([1]), („Porozumienie z Cotonou"), w szczególności jej art. 96,

uwzględniając porozumienie wewnętrzne dotyczące środków, jakie należy przedsięwziąć i procedur, według których należy postępować w zastosowaniu Porozumienia o partnerstwie AKP–WE ([2]), w szczególności jego art. 3,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Istotne postanowienia Porozumienia z Cotonou ujęte w art. 9 zostały pogwałcone przez rząd Republiki Togijskiej.

(2) Zgodnie z art. 96 Porozumienia z Cotonou 14 kwietnia 2004 r. podjęto konsultacje z krajami AKP i Republiką Togijską, przy których okazji władze Togo podjęły specjalne zobowiązania mające rozwiązać problemy przedstawione przez Unię Europejską i mające wprowadzić w życie te zobowiązania podczas trzymiesięcznego okresu gruntownych rozmów.

(3) Po upływie tego okresu wydaje się, że niektóre wyżej wspomniane zobowiązania dały początek konkretnym inicjatywom; niemniej jednak pozostają jeszcze do wdrożenia środki najbardziej istotne w stosunku do zasadniczych elementów Porozumienia z Cotonou,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Konsultacje wszczęte z Republiką Togijską zgodnie z art. 96 ust. 2 lit. a) Porozumienia z Cotonou są zakończone.

Artykuł 2

Środki wyszczególnione w projekcie pisma zamieszczonego w Załączniku przyjęte są na mocy właściwych środków przewidzianych w art. 96 ust. 2 lit. c) Porozumienia z Cotonou.

Artykuł 3

Decyzja dotycząca wystosowania do rządu togijskiego pisma Rady i Komisji z dnia 14 grudnia 1998 r. zostaje uchylona.

([1]) Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 3.
([2]) Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 376.

▼B

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu jej przyjęcia. Zostaje ona opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Decyzja jest ważna dwadzieścia cztery miesiące począwszy od daty jej przyjęcia przez Radę. Będzie ona poddawana przeglądowi co najmniej co trzy miesiące.

▼B

ZAŁĄCZNIK

DO WIADOMOŚCI PREMIERA, SZEFA RZĄDU REPUBLIKI TOGIJSKIEJ

Szanowny Panie Premierze,

Unia Europejska przywiązuje duże znaczenie do postanowień art. 9 Porozumienia z Cotonou. Poszanowanie praw człowieka i zasady demokracji i państwa prawnego, na których opiera się partnerstwo AKP–UE, stanowią zasadnicze elementy tego porozumienia, a zatem również podstawę naszych stosunków.

Unia uznała, iż obecna sytuacja polityczna w Togo charakteryzuje się zastojem oraz że deficyt demokracji i słabe poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności nadal stanowią pogwałcenie istotnych postanowień ujętych w art. 9 Porozumienia.

W świetle tego artykułu i sytuacji politycznego zastoju w Togo, w dniu 30 marca 2004 r. Unia podjęła decyzję o podjęciu konsultacji na mocy art. 96 Porozumienia celem dogłębnego zbadania sytuacji i, w poszczególnych przypadkach, uzdrowienia jej.

Konsultacje te odbyły się w Brukseli 14 kwietnia 2004 r. Przy tej okazji poruszono wiele zasadniczych kwestii i miał Pan sposobność przedstawić punkt widzenia władz togijskich oraz analizę sytuacji tych władz. Unia Europejska z zadowoleniem odnotowała fakt, że strona togijska podjęła pewne zobowiązania i wskazała pozytywne elementy dla utrwalenia demokratycznej tendencji i zasad państwa prawa w kraju.

Uzgodniono również, że gruntowne rozmowy dotyczące różnych kwestii poruszonych we wstępnym okresie trzech miesięcy będą odbywały się w Togo oraz że pod koniec tego okresu dokonana zostanie ocena stanu faktycznego.

Te prowadzone regularnie gruntowne rozmowy opierają się na wykazie środków, jakie należy przedsięwziąć w celu realizacji uzgodnionych zobowiązań.

Z tego zestawienia wynika, że władze togijskie podjęły godne uwagi inicjatywy. Odnotowano zwłaszcza, że:

— władze zorganizowały spotkania informacyjne z prefektami i siłami porządkowymi celem uwrażliwienia na różne aspekty praw człowieka i podstawowych wolności. Władze rozprowadziły materiały instruktażowe i pisma okólne przypominające o istniejących dyrektywach i przepisach. Zdołano odnotować kilka pozytywnych rezultatów potwierdzonych przez opozycję,

— władze poinstruowały sędziów, by wszystkie tymczasowo aresztowane osoby, w których przypadku zamknięto śledztwo, zostały osądzone w najbliższym czasie. To wezwanie do przyspieszenia pozwoliło na przygotowanie w 214 przypadkach postępowań sądowych, w tym pewnej liczby spraw dotyczących więźniów uznanych za politycznych. Rząd zagwarantował adwokatom dostęp do klientów w okresie dochodzenia przygotowawczego. W sierpniu wskutek złagodzenia kary oraz zwolnienia tymczasowego, zwolniono blisko 500 więźniów,

— dostęp do mediów państwowych, do niedawna zarezerwowany dla rządu i partii rządzącej, wyjąwszy czas kampanii wyborczej, został rozszerzony w ostatnich tygodniach o partie opozycyjne, mimo iż nie jest on jeszcze zrównoważony,

— rząd zapoczątkował reformę Narodowej Komisji Praw Człowieka i Wysokiego Urzędu ds. Sektora Audiowizualnego i Komunikacji,

— Zgromadzenie Narodowe przyjęło dnia 24 sierpnia nowy Kodeks Prasy,

— przy wsparciu ze strony Programu Narodów Zjednoczonych na rzecz rozwoju przygotowano raport zawierający ocenę systemu sądowego,

— rząd nadal prowadzi działania w dziedzinie decentralizacji i w tej kwestii przyjął ostatnio dokument polityczny,

— pierwsze spotkanie z tradycyjną opozycją odbyło się 25 sierpnia, w celu ustanowienia przejrzystych ram strukturalnych narodowego dialogu.

Nie ulega wątpliwości, że te inicjatywy przyczyniły się do umocnienia poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w Waszym kraju. Niemniej jednak mocno niepokoją pewne aspekty, w szczególności w zakresie odbudowy demokracji.

▼B

W tym kontekście Unia Europejska w szczególności oczekuje podjęcia konkretnych niżej określonych środków, które będą zgodne ze zobowiązaniami umieszczonymi w Załączniku do Załącznika:

— zdefiniowania przejrzystych ram strukturalnych narodowego dialogu zgodnego ze zobowiązaniem nr 1.1,

— w związku z tym dialogiem – rewizji ram wyborczych gwarantujących przejrzysty i demokratyczny przebieg wyborów zgodnie ze zobowiązaniem nr 1.3,

— zdefiniowania ram prawnych systemu finansowania partii politycznych zgodnie ze zobowiązaniem nr 1.4,

— zorganizowania głosowania podczas wyborów legislacyjnych i lokalnych zgodnie ze zobowiązaniami nr 1.5 i 1.6,

— dalszego przeprowadzania decentralizacji stosownie do zobowiązania nr 1.7,

— dalszego podejmowania starań w zakresie uregulowania kwestii więźniów politycznych i, w poszczególnych przypadkach, ich uwolnienia, jak określono w zobowiązaniu nr 2.2,

— rewizji mandatów i statutów Narodowej Komisji Praw Człowieka i Wysokiego Urzędu ds. Sektora Audiowizualnego i Komunikacji zgodnie ze zobowiązaniami nr 2.5 i 3.6,

— dalszego przeprowadzania reformy sektora prawnego i sądowego zgodnie z zaleceniami diagnostycznego raportu sporządzonego przez PNUD.

Unia Europejska przywiązuje również duże znaczenie do dalszego prowadzenia i wzmożenia już podjętych działań w ramach zobowiązań nr 1.2, 1.4, 2.1, 2.3, 2.4, 2.6, 3.2, 3.3, 3.4 i 3.5.

W następstwie konsultacji, uznając zobowiązania zrealizowane na tym etapie i biorąc pod uwagę ważne działania, jakie należy jeszcze podjąć, postanowiono uchwalić odpowiednie niżej wymienione środki na mocy art. 96 ust. 2 lit. c) Porozumienia z Cotonou:

1) wdrażanie projektów finansowych na podstawie salda szóstego i siódmego Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR), mających na celu zaspokojenie potrzeb ludności, a także wspierających respektowanie istotnych postanowień Porozumienia z Cotonou, a mianowicie: poszanowanie praw człowieka, zasad demokracji i państwa prawa jest nadal kontynuowane. Ponadto zostanie wprowadzony narodowy program działań decentralizacyjnych w zakresie gospodarki środowiskiem, jak również Konwencja o wzajemnych zobowiązaniach na rzecz funduszy Stabex 1990–1994;

2) wsparcie dla instytucji umożliwiające wdrażanie środków dotyczących wypełniania zobowiązań zawartych w ramach konsultacji może być udzielone na podstawie salda szóstego i siódmego EFR. Z tego tytułu Komisja przystąpi m. in. do uchwalenia decyzji o finansowaniu programu „czwartego powszechnego spisu ludności i warunków mieszkaniowych”;

3) zawiadomienie o przyznaniu środków z tytułu dziewiątego EFR-u nastąpi, gdy tylko ramy wyborcze gwarantujące przejrzysty i demokratyczny przebieg wyborów, możliwe do zaakceptowania przez wszystkie partie oraz termin wyborów legislacyjnych zostaną ustalone. Od tego momentu rozpocznie się planowanie wykorzystania zasobów pieniężnych;

4) według notyfikacji dziewiątego EFR-u wsparcie dla przygotowania wyborów będzie mogło zostać przydzielone, pod warunkiem że zostaną wypełnione wyżej określone warunki ram wyborczych;

5) po przeprowadzeniu wolnych i prawidłowych wyborów legislacyjnych, współpraca z Unią Europejską zostanie ponownie w pełni wznowiona wraz z wejściem w życie dziewiątego EFR-u i Konwencji o wzajemnych zobowiązaniach na rzecz funduszy Stabex 1995–1999;

6) wkłady odnośnie do projektów regionalnych zostaną rozpatrzone odrębnie;

7) powyższe nie dotyczy działań o charakterze humanitarnym, współpracy handlowej i uprzywilejowań w dziedzinach związanych z handlem.

Prezydencja Unii Europejskiej wspólnie z Komisją Europejską przeprowadzi okresowe przeglądy, o okresowości nieprzekraczającej sześciu miesięcy.

Unia Europejska będzie przez okres dwudziestu czterech miesięcy bacznie śledzić rozwój sytuacji w Togo, a intensywny dialog polityczny z Waszym rządem zostanie podtrzymany w celu upewnienia się co do kierunku działań już podjętych w zakresie przywrócenia demokracji i państwa prawa, a także co

▼B

do dalszych wzmożonych wysiłków w zakresie poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności.

W przypadku przyspieszenia procesu wdrażania zobowiązań podjętych przez władze togijskie lub, przeciwnie, w przypadku przerwania tego procesu, Unia Europejska zastrzega sobie prawo do zmiany odpowiednich środków.

Zechce Pan przyjąć, Panie Premierze, wyrazy naszego szacunku.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 listopada 2004 r.

W imieniu Komisji *W imieniu Rady*

▼B

ZAŁĄCZNIK DO ZAŁĄCZNIKA

LISTA ZOBOWIĄZAŃ PODJĘTYCH PRZEZ REPUBLIKĘ TOGIJSKĄ

Rząd Republiki Togijskiej podjął następujące zobowiązania wobec Unii Europejskiej w ramach konsultacji prowadzonych w zastosowaniu art. 96 Porozumienia z Cotonou.

Zobowiązanie nr 1.1:

Bezzwłoczna zapowiedź otwartego i wiarygodnego wznowienia dialogu narodowego z tradycjonalistyczną opozycją i ludnością cywilną w przejrzystych ramach strukturalnych w celu zapewnienia pełnego poszanowania zasad demokracji.

Zobowiązanie nr 1.2:

Zobowiązanie bezzwłocznego zagwarantowania swobodnego działania wszelkich partii politycznych, niezagrożonego żadnymi aktami nękania, zastraszania lub cenzury.

Zobowiązanie nr 1.3:

Zobowiązanie przystąpienia w terminie sześciu miesięcy zgodnie z Umową ramową z Lomé do rewizji ram wyborczych gwarantujących przejrzysty i demokratyczny przebieg wyborów, do zaakceptowania przez wszystkie partie.

Zobowiązanie nr 1.4:

Zobowiązanie zagwarantowania wszystkim ugrupowaniom politycznym równego dostępu do publicznych mediów i ustanowienia wyważonego systemu dostępu do państwowych funduszy przeznaczonych na finansowanie partii politycznych.

Zobowiązanie nr 1.5:

Zobowiązanie zorganizowania możliwie najszybciej nowych wyborów legislacyjnych – w przejrzystych warunkach i z dopuszczeniem udziału obserwatorów międzynarodowych na wszystkich etapach procesu wyborczego – w ramach przewidzianych w wyżej wymienionym zobowiązaniu 1.3.

Zobowiązanie nr 1.6:

Zobowiązanie zorganizowania w terminie 12 miesięcy wyborów do władz lokalnych – w przejrzystych warunkach i z dopuszczeniem udziału obserwatorów na wszystkich etapach procesu wyborczego.

Zobowiązanie nr 1.7:

Zobowiązanie ustanowienia w terminie 12 miesięcy warunków koniecznych, by wybrane demokratycznie zgromadzenia gminne dysponowały mandatem i środkami koniecznymi do zapewnienia skutecznego działania administracji lokalnej, demokratycznie uznanej za wiarygodną.

Zobowiązanie nr 2.1:

Zobowiązanie zagwarantowania stałego niestosowania egzekucji pozasądowych, tortur i innych nieludzkich i poniżających aktów na terytorium Togo, a także odpowiedniego przeszkolenia kadr sił porządkowych i systemu sądowego.

Zobowiązanie nr 2.2:

Zobowiązanie uwolnienia wszystkich więźniów politycznych przetrzymywanych otwarcie z racji ich opozycyjnych poglądów politycznych, wyrażania krytycznych uwag pod adresem rządu lub z innych powodów nieuzasadniających zatrzymania. Lista uwięzionych, których dotyczy to zobowiązanie, powinna zostać sporządzona przy współpracy z jedną lub kilkoma organizacjami pozarządowymi uznanymi, kompetentnymi w tym zakresie i zaakceptowanymi przez wszystkie partie. To zobowiązanie powinno zostać wypełnione w terminie nieprzekraczającym sześciu tygodni.

Zobowiązanie nr 2.3:

Zobowiązanie przekazania prokuraturze w terminie trzech miesięcy wszystkich akt dotyczących osób tymczasowo aresztowanych lub tymczasowo pozostających

▼B

na wolności, z zamiarem wyjaśnienia tych przypadków zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi.

Zobowiązanie nr 2.4:

Zobowiązanie, przed zakończeniem konsultacji, umożliwienia obrońcom, pozarządowym organizacjom humanitarnym i organizacjom praw człowieka wolnego dostępu, w towarzystwie wybranego przez nich lekarza, do uwięzionych, bez względu na miejsce pobytu tych ostatnich (więzienia, posterunki żandarmerii, policji itp.) dla stwierdzenia niestosowania tortur i innych nieludzkich praktyk.

Zobowiązanie nr 2.5:

Zobowiązanie dokonania w terminie dziewięciu miesięcy rewizji mandatu i statutu Komisji Narodowej Praw Człowieka w celu zagwarantowania rzeczywistej niezawisłości tej ostatniej względem władz administracyjnych.

Zobowiązanie nr 2.6:

Zobowiązanie ścigania, za pomocą środków prawnych lub dyscyplinarnych, prawdziwych sprawców pozasądowych egzekucji, aktów tortur i nieludzkiego, poniżającego traktowania. To zobowiązanie winno również obejmować nowelizację odpowiednich tekstów prawnych i normatywnych, w przypadkach, gdy jest to konieczne.

Zobowiązanie nr 2.7:

Zobowiązanie zapewnienia za pomocą odpowiednich środków, które zostaną określone później, bezstronnego i niezależnego od władzy wykonawczej funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości. Przed zakończeniem konsultacji oczekuje się diagnozy sytuacji, która umożliwi sporządzenie planu działania.

Zobowiązanie nr 3.1:

Zobowiązanie dokonania w terminie sześciu miesięcy rewizji kodeksu prasy i komunikacji, tak by osiągnąć stan rzeczy zgodny z międzynarodowymi kryteriami. W szczególności oczekuje się, aby kary więzienia za przestępstwa „zniesławienia i uwłaczania czci", obecnie przewidziane w kodeksie prasy, zostały zniesione.

Zobowiązanie nr 3.2:

Zobowiązanie bezzwłocznego zagwarantowania mediom, organizacjom pozarządowym i społeczeństwu całkowitego zaniechania nękania, cenzury czy zastraszania.

Zobowiązanie nr 3.3:

Zobowiązanie bezzwłocznego zagwarantowania wszystkim uczestnikom sceny politycznej, społeczeństwu i każdemu obywatelowi prawa do wolności słowa, publicznego uczestnictwa w zgromadzeniach i pacyfistycznych manifestacjach na całym terytorium państwa, przy całkowitym zaniechaniu nękania, cenzury lub zastraszania.

Zobowiązanie nr 3.4:

Zobowiązanie zagwarantowania wszystkim uczestnikom sceny politycznej i społeczeństwu prawa do swobodnego poruszania się przynależnego im jako obywatelom i w ramach pełnienia funkcji politycznych lub reprezentowania społeczeństwa.

Zobowiązanie nr 3.5:

Zobowiązanie zagwarantowania każdemu obywatelowi przed zakończeniem konsultacji wolnego dostępu do informacji dostarczanych przez media, w tym do stron internetowych partii opozycyjnych, organizacji pozarządowych itp.

Zobowiązanie nr 3.6:

Zobowiązanie poddania rewizji w terminie 6 miesięcy mandatu i statutu Wysokiego Urzędu ds. Sektora Audiowizualnego i Komunikacji w celu zagwarantowania jego rzeczywistej niezależności względem władz administracyjnych i wszystkich sił politycznych.

▼B

Zobowiązanie nr 4.1:

Zobowiązanie dostarczenia instancjom Unii Europejskiej raportów w dniach 1 czerwca i 1 lipca 2004 r. odnośnie do postępu osiągniętego w różnych dziedzinach będących tematem rozmów i odnośnie do wykonania podjętych zobowiązań.

Zobowiązanie nr 4.2:

Gotowość uczestnictwa władz togijskich w rozmowach na miejscu i ułatwiania ewentualnych misji urzędników Komisji i prezydencji w Togo w ramach rozpoczętego dialogu.